

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):³⁴

Hermed har jeg den ære for det høje Folke-ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Københavns Fondsbørs. (Insiderhandel).

(Lovforslag nr. L 85).

Efter folketingsdebatterne om insiderhandel i foråret 1990 nedsatte jeg et børsudvalg, der blandt andet skulle komme med forslag til nye regler om insiderhandel. Udvalget har endnu ikke afsluttet sit arbejde og må forventes at fremkomme med forslag til yderligere ændringer.

Af hensyn til gennemsigtigheden i den danske værdipapirhandel og dermed tilliden til Københavns Fondsbørs har regeringen imidlertid ønsket at fremskynde gennemførelsen af EF-direktivet. Vi har selvfølgelig her taget meget hensyn til arbejdet i børsudvalget.

Jeg vil dog understrege, at den gældende lov et langt stykke ad vejen realiserer de mål, som også direktivet har.

Den vigtigste nydannelse som følge af direktivet bliver et forbud mod videregivelse af insiderviden, uanset om der er nogen bagtanke hermed eller ej.

Hovedelementerne i lovforslaget er i øvrigt:

- en udvidelse af insiderforbudet til ud over handel også at omfatte tilskyndelse og medvirken til handel,
- en udvidelse af de omfattede værdipapirer til ud over værdipapirer, der er optaget til notering på Københavns Fondsbørs, også at omfatte værdipapirer, der er optaget til notering på børser m.m. i andre EF-lande eller de nordiske lande, samt unoterede finansielle kontrakter, hvor det underliggende værdipapir er optaget til notering på Københavns Fondsbørs,
- en udvidelse af begrebet intern viden til ud over oplysninger om udstederen også at omfatte oplysninger om værdipapiret eller markedsforhold vedrørende værdipapiret eller udstederen og
- en udvidelse af Finanstilsynets hjemmel til at kræve oplysninger til at omfatte alle fysiske og juridiske personer samt offentlige myndigheder.

Vedrørende den foreslåede udvidelse af Finanstilsynets hjemmel vil jeg understrege, at den ikke ændrer de tavshedsbestemmelser, der

er fastsat i lovgivningen om Værdipapircentralen.

Jeg vil yderligere fremhæve, at muligheden for at få indberettet en række oplysninger i elektronisk form ikke indebærer, at der opbygges registre hos Finanstilsynet.

Lovforslaget indeholder bestemmelse om, at kunderne skal identificere sig ved angivelse af navn, adresse og CPR- eller SE-nummer eller lignende identifikation, når fondshandleren medvirker ved værdipapirhandelen. Fondshandleren skal registrere disse oplysninger. Dette gælder i dag ved obligationer og skal nu gælde generelt. Fondshandleren skal ligeledes registrere, om kunden foretager handelen for tredjemand.

Endvidere pålægger lovforslaget udstedere af værdipapirer og deres eventuelle moderselskaber at udarbejde interne regler for bestyrelsesmedlemmers, direktørers og ledende medarbejderes handel med de pågældende værdipapirer og dertil knyttede finansielle kontrakter. Baggrunden for det er, at en del insidersager kan opstå utilsigtet, fordi man ikke altid i erhvervslivet holder tæt nok med de fortrolige oplysninger.

Endelig indeholder lovforslaget en betydelig forhøjelse af strafferammen.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Folke-ting at fremsætte:

Forslag til lov om Klagenævnet for Udbud (udbud af bygge- og anlægsarbejder og indkøb i De Europæiske Fællesskaber).

(Lovforslag nr. L 86).

De offentlige myndigheder i EF-landene foretager på mange områder og for store beløb indkøb af varer og tjenesteydelser. Disse indkøb har traditionelt været placeret hos landenes egne virksomheder. Som led i EF's indre marked søger man at åbne op for, at det offentlige ved sådanne indkøb skal udbyde dem i hele Fællesskabet for at give virksomheder i andre EF-lande mulighed for at få ordrer.

Selv om der efter EØF-traktaten er forbud mod at forskelsbehandle på grund af nationalitet, indeholder hverken Fællesskabsreglerne el-

[Industriministeren]

ler reglerne for offentlige kontrakter eller de nationale regler bestemmelser, der sikrer, at EF-reglerne i praksis bliver overholdt.

De danske virksomheder må på dette område imødesee en øget konkurrence fra udlandet for så vidt angår offentlige indkøb og bygge- og anlægskontrakter i Danmark. Men tilsvarende vil de danske virksomheder til gengæld gennem den målrettede indsats kunne få nye markedsandele i det øvrige EF.

Danske virksomheder er godt rustet til de nye konkurrencevilkår. Danmark har altid været tilhænger af åbne grænser.

Som et led i åbningen af det indre marked vedtog EF's Ministerråd i 1989 Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, kaldet kontrolloven.

Lovforslaget har til formål at gennemføre direktivet i dansk ret.

Med lovforslaget etableres en klageinstans kaldet Klagenævnet for Udbud.

Klagenævnet kan behandle sager over Bygge- og Boligstyrelsens bekendtgørelse nr. 595 af 14. august 1990, der vedrører regler for overholdelse af EF-bestemmelser om indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, og Industriministeriets bekendtgørelse nr. 826 af 7. december 1990, der vedrører bestemmelserne om fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbskontrakter. Disse to bekendtgørelser har hjemmel i lov nr. 366 af 8. juni 1990 om fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøb m.v. Denne lov har til formål dels at gennemføre EF's regler om udbud for bygge- og anlægskontrakter, dels at gennemføre EF's regler for offentlige indkøbsaftaler i dansk ret.

Med etableringen af Klagenævnet gives der mulighed for at klage over ordregivende myndigheder – udbydere – der ikke har overholdt udbudsbetingelserne. Klager kan indgives af såvel nationale som udenlandske entreprenører og leverandører.

Hovedsigtet med loven er

- at sikre en hurtig og effektiv behandling af klager over ordregivende myndigheders beslutninger vedrørende udbudsbetingelser,
- at fastlægge kredsen af ordregivere,

- at fastlægge, hvem der kan indgive klage, samt
- at instituere Klagenævnet og fastlægge dets kompetence.

I henhold til forslaget vil nævnets kompetence enten blive at bringe en overtrædelse til ophør eller forhindre, at der opstår en skade, eller under særlige omstændigheder at annullere ulovlige beslutninger. Klagenævnet kan derimod ikke behandle sager om skadeserstatning, idet det anses for mest hensigtsmæssigt at henlægge dette spørgsmål til de ordinære domstole.

Klagenævnet foreslås at være øverste administrative myndighed, hvis afgørelser er undergivet domstolskontrol.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Forsvarsministeren (Enggaard):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om forbud mod ophold på og færdsel gennem forsvarets skydeområder og andre militære områder.

(Lovforslag nr. L 88).

Formålet med loven er at tilvejebringe en ændret ordning for ophold på militære områder således, at sager om overtrædelse af forbud kan behandles som politisager med mulighed for at afslutte dem med bødeforelæg.

Anklagemyndigheden har udtalt, at den finder den gældende retstilstand uhensigtsmæssig. Dette skyldes, dels at uberettiget adgang til forsvarets skydeområder skal retsforfølges efter forskellige love, dels at der er tvivl om lovenes anvendelighed på de forekommende tilfælde.

Selv om sagsantallet normalt er forholdsvis beskedent, er det ønskeligt, at der tilvejebringes hjemmel for en ændret ordning, således at sagerne kan behandles som politisager med mulighed for at afslutte dem med bødeforelæg.

Gennemførelse af det påtænkte lovforslag vil tydeliggøre lovhjemmelen og medføre en mere enkel og hensigtsmæssig arbejdsgang hos politi og anklagemyndighed.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.